

Зимовий ранок (переклад О. Грязнова)

Олександр Пушкін

Мороз і сонце; день чудовий!
А ти ще бачиш сон ранковий –
Пора, красуне, пробудись:
Поглянь на мене без докори,
Взамін ранкової Аврори
Зорею півночі з'явись!

Ще вчора завірюха злилась,
У небі сіра мла носилась,
Накривши місяць, мов рядно.
Весь вечір я дрімав без діла
І ти засмучена сиділа –
А зараз... глянь-но у вікно:

Під голубими небесами,
Всю землю вкривши килимами,
Пухнастий, білий сніг лежить;
Лиш в лісі стовбури чорніють,
Крізь сніг ялини зеленіють
Та ще на річці лід блищить.

Кімната вся янтарним блиском
Осяяна. З веселим тріском
Нам піч освітлює кути.
Приємно грітись край лежанки.
Та знаєш: чи не час у санки
Кобилку буру запрягти?

Пірнаючи в замети снігу,
Давай довіримося бігу
Нетерпеливого коня
В поля, закутані надійно,
А потім в ліс, що спить спокійно
У сяйві сонячного дня.

Переклад: Грязнов Олександр Андрійович